

1904-03-20

SENDER

Elisabeth Pedersen, Viggo Pedersen

RECIPIENT

Joakim Skovgaard

FACTS

Document type:
Letter

Sender's location:
Hillerød, Karlsberg

Archive:
Mappe 28 nr. 6

TRANSCRIPTION

Afventer transskription

Kail
 you to all
 your
 great
 Kail
 Land

Mappe 28 Nr. 6

you the all so
Hyman's nature
good hotel in
man so all
2 Feb 41 23

London Du for en Tid forlader
 Land og Rige, vil især gerne
 sende Dig en Hilsen med Tak
 for mig for Dit kære Brev i
 Andledning af mine kære gamle
 Faders Død. Du har Ret i, at,
 jo større Larm, des rigere Munde,
 og mens det sidste roper, især vilde,
 ses det først. Alligevel er det
 snart et rige og gamle Farvel,
 smerte, end jeg næsten havde
 troet. Vi var jo i Skamstrup i

Fredegs allesammen; det var en
sære skøn og en sære venkelig Dag.
At for Faders Kirte med os i Tøgt,
at se den køre i en med grøn
smukt Væge og med kendte
Folk til Hjælp, foran en hel Række
Væge med os andre men om
Skolepiger stode Gæst for den ene
Stoppe af Vej, men stadig flere
gamle Venner stode til for os,
at høre de gamle kære Klækker rige
os imøde, at bære Faders Kirte
op over Kirkegården ind i den gamle
Kirke, hvor han selv var mangfoldigt
Gæst og hvor han netop
immer var for 20 år siden. Stod hos
Vigge og mig for Altet; siden at
se Kirken stækket af gamle kendte
Børn, smukt nysgjerrigt med
Grøn, Løg og Blomster, at høre Julius
spille ganske stille og kæmpet,
som Fader holdt os meget af og om-
ski Tonerne til "Kirkeklukke" og til
"Korset stude" - At høre den gode Vov,

Den var første et godt og kært minde for os alle om den gamle og den nye kirke og den gamle og den nye kirke og den gamle og den nye kirke

Faders Ven og Efterfølger Wegener
holdt en god, smuk og sand Tale
om ham og siden under Salmesang
og Læsning af Brevet. Væner se den
Læsning med et Trin, til den stod ved
Siden af vor søde Moders Kiste -
alt det var rare Lutaagende, skönt
og vemodigt og rørte valdigt op i
en. Det vidste Tappe er rullet ned
for vort elskede Hjem druede, selv
om vi som Gæster kan komme der og
blive modtaget af Menneskene i
Præstegården med den største Kærlighed,
som de og alle andre gjorde den Dag
vi mildt og skøn for os. Men var der
no' en og rørende overfor os, den
gamle Far, at det er snart ikke mere
her på Jorden at skulle sluttes i hans
Favn, for vi med Guds Hjælp skal
nå det i Quidlandets Fællestad.
- - Tale fordi Du var med i Tidsen,
det var rare smukt og Medmenneske
lang yndig. Det vilde have glædet Far,
at var hans Kælebørn i den såde ring!

gennem den kække i det høst, at de alle nu som det godt kunne

Vi har i migst at takke Dig for.
Du var nu dit varme smukke
Pener til Viggo's Fødselsdag, som
glædede os begge i indlyst; V. fik
mange venlige og gode Brev den
Dag; men dit glædede ham aller
mest, Du, hans kære Møderen!
Det er en stor glæde og Opmuntring
for V. at høre at gode Brev som nu
vi kommer fra Hjertet. Og vi, at du
ville give ham en af din Faders Teg-
ninger, der var for stor til at ligge i
"Coarvellet". Ja, at han nu har det i! I dag
skæner i den Kasse for Læring, og
vi viser dig et helt Billede i
Ramme, særlig for stort til at ligge
i et Brev. Og vi ynder den, den Teg-
ning, fin og yndig og færdig; vi er
migst stolt og glæde over at eje sådan
en "gammel Hovgaard" og skal nu
vi et finde en rigtig fin Plads til den.
Du vil nok tage til takke med Takken gen-
nem mig. Adm. gang; V. vilde i Klem-
men til Hvert. Mængde og liden dufer
indskylede men nye, han er så rørt
og glad over, Du vilde i vilde spare
den sådan en dybt Tegning (den Kære-
sam er den Gode vi har). - Du melder
vi sætter sig ganske Fæst vi migst og vi
bedstude aldrig mere at stalle hende her.

Her ønsker vi indlyst, at den lille Kasse må komme hurtigt.